

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев 1899/2019
13.06.2019. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Предрага Трифуновића, председника већа, Звездане Лутовац, Јелене Боровац, Бранка Станића и Тајјане Матковић Стефановић, чланова већа, у парници тужиоца АА из ..., чији је пуномоћник Радомир Бућковић, адвокат из ..., против туженог „Коридори Србије“ д.о.о. ..., ради накнаде штете, одлучујући о ревизији тужиоца изјављеној против решења Вишег суда у Чачку Гж 883/18 од 22.02.2019.године, у седници одржаној 13.06.2019. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ПРИХВАТА се одлучивање о ревизији тужиоца изјављеној против решења Вишег суда у Чачку Гж 883/18 од 22.02.2019.године, (садржаног у ставу другом изреке исте пресуде), као изузетно дозвољеној.

ОДБАЦУЈЕ се као недозвољена ревизија тужиоца изјављена против решења Вишег суда у Чачку Гж 883/18 од 22.02.2019.године, (садржаног у ставу другом изреке исте пресуде).

Образложење

Пресудом Основног суда у Горњем Милановцу П 107/18 од 18.04.2018.године, ставом првим изреке, усвојен је тужбени захтев тужиоца и обавезан тужени да тужиоцу на име накнаде штете причињене на кп. .../... и .../... КО ... у 2013., 2014. и 2015.години, исплати и то: за део кп./... ... у површини од 144м2 по 64,50 динара за 2013., 2014. и 2015.годину, укупно 193,50 динара и за кп./... КО ... по 5.710,00 динара за 2013., 2014. и 2015.годину, укупно 17.130,00 динара, што укупно износи 17.323,50 динара, са законском затезном каматом од пресуђења до исплате. Ставом другим изреке обавезан је тужени да тужиоцу накнади трошкове парничног поступка у износу од 55.286,00 динара, са законском затезном каматом од пресуђења до исплате

Пресудом Вишег суда у Чачку Гж 883/18 од 22.02.2019.године, ставом првим изреке, одбијена је као неоснована жалба туженог и потврђена пресуда Основног суда у Горњем Милановцу П 107/18 од 18.04.2018.године, у ставу првом изреке. Ставом другим изреке, преиначено је решење о трошковима парничног поступка садржано у ставу другом изреке исте пресуде, па је обавезан тужени да тужиоцу на име трошкова парничног поступка исплати износ од 81.194,00 динара, са законском затезном каматом од извршности пресуде до исплате. Ставом

трећим изреке, одбијен је захтев тужиоца за накнаду трошкова жалбеног поступка.

Против наведене другостепене пресуде и то против става другог изреке (којим је одлучено о трошковима поступка) тужилац је изјавио ревизију због погрешне примене материјалног права на основу члана 404. ЗПП и члана 407. став 1. тачка 4. ЗПП, у вези са чланом 403. став 2. тачка 2. ЗПП, којим оспорава одлуку о трошковима поступка.

Испитујући дозвољеност ревизије на основу члана 404. став 2. Закона о парничном поступку ("Службени гласник РС" бр. 72/11... 55/14), Врховни касациони суд је нашао да нису испуњени услови за одлучивање о ревизији тужиоца као о изузетно дозвољеној (404. став 1. ЗПП).

Одредбом члана 404. став 1. ЗПП, прописано је да је ревизија изузетно дозвољена због погрешне примене материјалног права и против другостепене пресуде, која не би могла да се побија ревизијом, ако је по оцени Врховног касационог суда потребно да се размотре правна питања од општег интереса или правна питања у интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе као и ако је потребно ново тумачење права (посебна ревизија). Наводи у ревизији не указују на потребу да Врховни касациони суд коришћењем овог института уједначава судску праксу по питању трошкова поступка о којима суд одлучује по правилима садржаним у Закону о парничном поступку у свакој конкретној парници.

Из наведеног произлази да су законом изричито прописани додатни, посебни услови под којима Врховни касациони суд може изузетно дозволити ревизију и одлучити о овом правном леку и онда када ревизија није дозвољена на основу члана 403.ЗПП.

Испитујући дозвољеност ревизије у смислу члана 410. став 2. тачка 5. у вези члана 420. став 6. ЗПП ("Службени гласник РС" бр. 72/11... 55/14), Врховни касациони суд је нашао да ревизија није дозвољена.

Према одредби члана 420. став 1. ЗПП, странке могу да изјаве ревизију и против решења другостепеног суда којим је поступак правноснажно окончан, а побијено решење то није.

Одредбом члана 28. став 1. ЗПП је прописано да када је за утврђење стварне надлежности, права на изјављивање ревизије и у другим случајевима прописаним у овом закону меродавна вредност предмета спора, као вредност предмета спора узима се само вредност главног захтева, а према ставу 2. истог члана камате, уговорна казна и остала споредна тражења, као и трошкови поступка не узимају се у обзир ако не чине главни захтев.

У конкретном случају, тужилац ревизијом оспорава правилност одлуке другостепеног суда којом је одлучено о трошковима првостепеног поступка, садржане у ставу другог изреке.

Трошкови поступка представљају споредно потраживање, па се према цитираном члану 28. ЗПП, не узимају у обзир приликом оцене права на изјављивање ревизије у ситуацији када не чине главни захтев, због чега ревизија није дозвољена.

Околност што је другостепени суд преиначио решење о трошковима поступка, не чини ревизију дозвољеном у смислу члана 403. став 2. тачка 2. ЗПП, с обзиром да ревизија изјављена против решења о трошковима поступка никада није дозвољена, према врсти одлуке која се побија, применом члана 403. у вези са чланом 28. став 1. и 420. став 6. ЗПП.

На основу члана 413. ЗПП, Врховни касациони суд је одлучио као у изреци.

**Председник већа - судија
Предраг Трифуновић,с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић